

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ:

Ἐξωτερικοῦ:

Ετησία... δρ. 8,—

Ἐτησία φρ. χρ. 10,—

Ἑξάμηνος... > 4,50

Ἑξάμηνος > > 5,50

Τρίμηνος... > 2,50

Τρίμηνος > > 3,—

Δι' συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἰκασίου μηνίς

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκαστον λπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

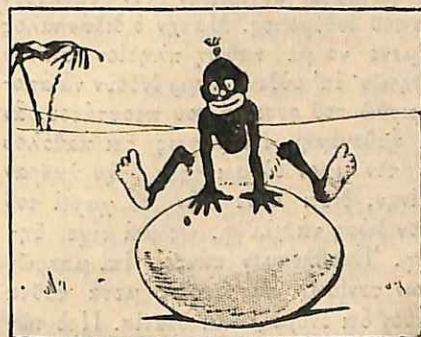
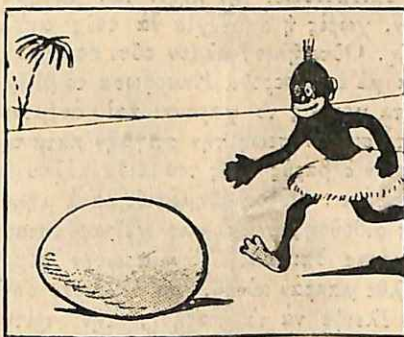
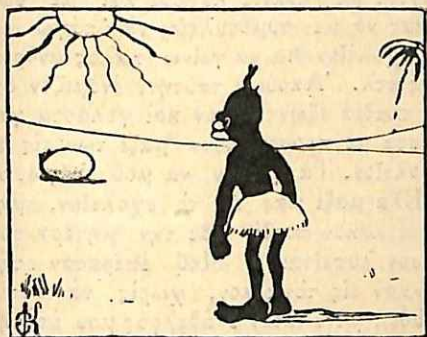
Ὀδὸς Εὐριπίδων ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος

Ἐν Ἀθήναις, 18 Σεπτεμβρίου 1910

Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 42

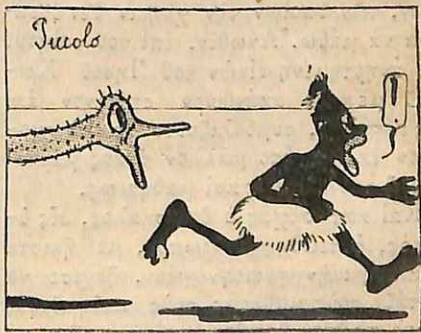
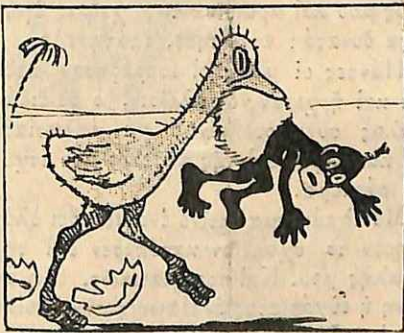
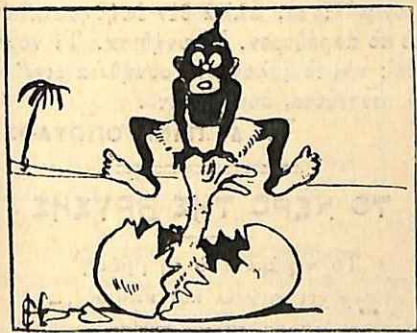
Ο ΑΡΑΠΑΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΜΗΛΟΠΟΥΛΑΚΙ

Ὁ Ἀραπάκος στενοχωριέται καὶ δὲν ξέρει πῶς νὰ διασκεδάσῃ.— Ἀξαφνὰ βλέπει ἕνα

πρᾶγμα σὰν μεγάλη πέτρα στρογγυλή. «Τί ὠραία! λέγει μ' αὐτό θὰ παίξω!» Ἀλλὰ

μόλις βάζει τὰ χέρια τοῦ ἐπάνω, ἡ πέτρα, ποῦ δὲν ἦταν ἄλλο παρὰ αὐτὸ στρουθοκαμήλου

ἐκτεθειμένο στὸν ἥλιο, σχίζεται ἐνὰ δύο, καὶ ἕνα θηρίο, ἕνα τέρας πετιέται ἀπὸ μέσα....

Ἦταν τὸ καμήλοπουλάκι... Ὁ Ἀραπάκος, κατατρομαγμένος, φεύγει κι' ἀκόμα φεύγει.

Ποτὲ πιά δὲν θὰ παίξῃ μὲ πρᾶγμα, ποῦ μοιάζει σὰν μεγάλη πέτρα στρογγυλή!...

Η ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Παρήλθον ἑκτοτε τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη, καὶ ὅμως τὸ ἐνθυμοῦμαι ὡς νὰ ἦτο σήμερον. Ἦτο ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς εἰσόδου μου εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἡ μάνα μου—τότε δὲν τὴν ἐκάλουν ἀκόμη μητέρα—ἤθελε νὰ προσδῶσῃ εἰς αὐτὴν πανηγυρικὸν χαρακτηρισμόν. Πρὸ πολλοῦ μὲ προδιέθετε διὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν. Μοῦ εἶχεν ὑφάνῃ μίαν σάκκην διὰ τὰ βιβλία μου καὶ ἐπ' αὐτῆς εἶχε κεντήσῃ ἕνα κόκορα—διὰ νὰ φορτώσω, φαίνεται, τὰ γράμματα ποῦ θὰ ἐμάνθωνον.—Δὲν ἔπαυε δὲ νὰ μὲ διαβεβαίωνῃ ὅτι, ὅταν

θὰ ἐπιστρέφω ἀπὸ τὸ σχολεῖον, θὰ μὴ ρίξω ὠραία. Τοῦτο μοῦ ἐφαίνετο κάπως ἀνεξήγητον, διότι ὁ μεγαλειότερος ἀδελφός μου, ἂν καὶ πρὸ πολλοῦ ἐπῆγγαιεν εἰς τὸ Σχολεῖον, δὲν ἀπέπνευεν οὐδεμίαν εὐωδίαν. Δὲν ἐξήγησα ὅμως ἐξηγήσεις, ὑποθέτων ὅτι τοῦτο θὰ ἐγίνετο ἐξαιρετικῶς δι' ἐμέ. Τὴν πρωίαν λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς γειτονίας ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν μας νὰ μὲ παραλάβωσιν ἐν Ὠριάντῳ. Ἡ μήτηρ μου, διὰ νὰ καταστήσῃ, φαίνεται, τὴν ἡμέραν ἐκείνην γλυκεῖαν εἰς ἐμέ, μοῦ ἠγόρασε μίαν πεντάρα χαλβὰ καὶ μοὶ ὑπεσχέθη ὅτι, ὅταν θὰ φθάσω εἰς τὸ «γάλα, σῦκα» (Β' Κεφάλαιον τοῦ Ἀλφασθηταρίου), θὰ

μοῦ ἀγοράσῃ, ἀκόμη μίαν πεντάρα χαλβὰ. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐγλύφα κανονικὰ τὸ χαρτὶ τοῦ χαλβὰ καὶ τὰ δάκτυλά μου, ἐκρέμασα ὑπερήφανος τὴν σάκκα μὲ τὸν κόκορα ἀπὸ τῶν ὤμων μου καὶ... δρόμον διὰ τὸ σχολεῖον. Ζηλοτύπως μὲ προσέβλεπον οἱ φίλοι ὅχι τόσο διὰ τὴν καινούργιαν σάκκα, ὅσον διὰ τὸν χαλβὰ, τὸν ὁποῖον πρὸ διημέρου ἔφαγον πρὸ τῶν ὀμμάτων των, ὁ μεγαλειότερος δὲ ἐξ αὐτῶν ἐδέχθη νὰ μὲ φέρῃ ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ μέχρι τοῦ σχολείου ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι ἂμα φθάσω εἰς τὸ «γάλα, σῦκα» καὶ λάβω τὸν ὑποσχεθέντα μοὶ χαλβόν, θὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸς τὸ μερίδιόν του. Οὕτω λοιπὸν ἐφιπποῦ

κατασκευάσει το υπόγειον, πρώτον διά να εϋρύνουν το κατώστημα, και δεύτερον διά να έχουν μίαν μυστικήν έξοδον, διότι κατεδιώκοντο υπό της 'Αστυνομίας. Το μέρος λοιπόν ήτο καταλληλότατον διά την συνάθροισην εκείνην των οπαδών του Ναπολέοντος, φίλων και συναδέλφων του Κορμά, αξιωματούχων δηλαδή εις διαθεσιμότητα όπως αυτός.

— Φίλοι μου, τούς ειπεν όταν συνηθροίσθησαν όλοι· ήλθεν ή στιγμή να σας άποκαλύψω το σχέδιον, το όποιον άπεφασίσαμεν να εκτελέσωμεν.

— Ναι, ναί! άπεκρίθησαν εις όφωταί.

— Άπεφασίσαμεν, εξηκολούθησεν ο σύζυγος της Λευκοθέας, υπακούοντες εις διαταγήν του Αυτοκράτορος, νάρπάσωμεν τον Βασιλέα της Ρώμης από τους Αυστριακούς, οι όποιοι τον κρατούν αιχμάλωτον.

Ο Ναπολέων παρήτηθη χάριν του υιού του· οι ξένοι όμως τον ήπάτησαν και έπληραν μαζί των το παιδί, διά να το κάμουν Αυστριακόν. Ημεεις δέν το θέλομεν! Μας χρειάζεται ο Βασιλεύς της Ρώμης!

— Είμεθα έτοιμοι! άνέκραξαν οι αξιωματικοί όμοφώνως· ήπτε μας γρήγορα τί πρέπει να κάμωμεν!

— Θα σας εξηγήσω το σχέδιόν μου, υπέλαθεν ο Κορμάς· επιτρέψατέ μου όμως να σας δείξω πρώτα κάτι τί, το όποιον θα σας βοηθήσῃ να το ενοήσετε.

Ο Λουδοβίκος Κορμάς ύψωσε την χείρα. Και άμέσως εξήλθον από τον σκοτεινόν διάδρομον εις το φώς του υπογείου, ή κυρία Σάν-Ζέν και ή Λευκοθέα, ή όποία έκρατούσεν από το χέρι τον τετραετή υιόν της. Ήτο ωγρά και συγκεκινημένη. Ο μικρός έκύτταζε μ' έκπληξιν το υπόγειον εκείνο και τούς ανθρώπους που τον περιστοίχιζαν. Άλλά μόλις άνεγνώρισεν τον πατέρα του, ο όποιος τῷ έτεινε τās άγκάλας, έτρεξε προς αυτόν με όλην την ταχύτητα των μικρών του ποδών.

Ο συνταγματάρχης τον έσήκωσε και τον έτοποθέτησε πλησίον της εικόνας της καρφωμένης εις τον τοίχον. Η κυρία Σαμπώ και ή κυρία Σάν-Ζέν έπλησαν από ένα κερι και έστάθησαν εκατέρωθεν του συμπλέγματος.

Ψίθυρος έκπληξέως διέδραμε τότε την όρηγυριν και έπιφωνήσεις θαυμασμού διεσταυρώθησαν.

— Ο ίδιος!

— Άπαράλλακτος!

— Θαύμα!

Πραγματικώς, ή όμοιότης μεταξύ του υιού του Λουδοβίκου Κορμά και της εικόνας του Βασιλέως της Ρώμης ήτο καταπληκτική. Η ίδια ήλικία, τα ίδια

«Είμεθα έτοιμοι!...» (Σελ. 344, στ. α'.)

ξανθά και σγουρά μαλλάνια, τα ίδια γαλανά μάτια, το ίδιο στρογγυλόν πρόσωπον με το κάπως μεγάλον πηγούνι. που υπενθύμιζε την μορφήν του Ναπολέοντος.

Η Λευκοθέα, βλέπущα και αυτή, τι έδλεπον όλοι, ήρχισεν να κλαίη, διότι έγνώριζε ποίον σχέδιον, βασιζόμενον άκριβώς επ' αυτής της όμοιότητος, είχε συλλάβη, ο σύζυγός της.

— Φίλοι μου, έλεγεν ο Κορμάς, πιστεύω να μ' ένοήσατε. Χάρις εις την έν Θεού όμοιότητα του μικρού μου υιού με τον Βασιλέα της Ρώμης, θα δοκιμάσω να πάρω τον διάδοχον του Ναπολέοντος από τα χέρια των Αυστριακών.

— Δηλαδή νάλλαξής τα δύο παιδιά;

— Αυτό εις δική μου δουλειά, άπεκρίθη ο Λουδοβίκος Κορμάς, Σεις πρέπει να ξεύρετε μόνον ότι αύριον ή γυναικά μου, ο υιός μου και εγώ άναχω-

ρούμεν εις Βιέννην. Τα διαβατήριά μας εινε έτοιμα. Έγχομεν συνεννοηθή με δικούς μας ανθρώπους εις τάνάκτορα του Σαινμπρύν, όπου διαμένει όλονέν ο Βασιλεύς της Ρώμης, και έλπίζομεν να επιτύχωμεν.

Λυγμός της Λευκοθέας διέκοψε το λογιζθριον· άλλ· ο συνταγματάρχης έλαβε την χείρα της σύζυγου του, και σφίγγων αυτήν διά να πραινῃ την λύπην της και να ένθαρρύνῃ την άφοσίωσίν της, εξηκολούθησεν:

— Όσον άγορά σας, πρόκειται άπλώς να ταχόητε κατά διαστήματα εις τον δρόμον, μέχρι του σημείου των αυστριακών συνόρων, το όποιον θα σας υποδείξω άργότερα, διά να εξασφαλίσετε το άπρόσκοπτον ταξείδιον του Βασιλέως της Ρώμης μέχρι Παρισίων, εάν κατορθώσω να τον αρπάσω από τους φύλακας του.

— Και όταν φθάσῃ εις το Παρίσι, τί θα κάμῃ; ήρώτησεν εις των αξιωματούχων.

Η κυρία Σάν-Ζέν, ή όποία έσιώπα έως τώρα, άνέλαβε νάποκριθῇ εις αυτήν την έρώτησιν.

— Ας φθάσῃ με το καλό, ειπε, και τάλλα εινε δική μας δουλειά. Φθάνει να τον ιδούν μια φορά οι Παρισίνοί, περιστοιγισμένον από καμμία εκατοστή γενναίους στρατιώτας του Ναπολέοντος, και να ιδήτε πώς θάρχισουν πάλιν να φωνάζουν: «Ζήτω ο Αυτοκράτωρ!» Σας το βεβαιώ έγω! Ο λαός έχει πια συγαθῇ τους Βουρβόνους και θυμάται με πόθο τας παλῆς δόξας. Και μόλις παρυσιασθῇ ο μικρός Ναπολέων, θα όδηγηθῇ θριαμβευτικώς εις το Κεραμεικόν.

Ένθουσιασμός άπερίγραπτος υπεδέχθη την διαβεβαίωσιν της στραταρχίνας. Οι συνωμότες δέν έξώναζαν πολύ, διά να μὴν έλκύσουν την προσοχήν της 'Αστυνομίας. Έψωναν όμως τās χείρας, κ' έπετοῦσαν τα καπέλλα των, κ' έσήκωναν εις την άγκαλιά των τον υιόν του Κορμά και τον κατεφιλούσαν, ως να ήτο ο άλλος, τον όποιον έπρόκειτο να φέρουν. Ο συνταγματάρχης έδωσεν άκόμη εις τούς φίλους του διαφόρους σχετικές όδηγίας, και έπειτα, περι την τρίτην πρωινήν ώραν, ένας-ένας οι συνωμότες, με πολλὰς προφυλάξεις, εξήλθον από το υπόγειον διά του μυστικού διαδρόμου.

Εις τον δρόμον, απέξω από το δαντελ-

«Ένθουσιασμός άπερίγραπτος διεδέχθη την διαβεβαίωσιν...» (Σελ. 344, στ. γ'.)

λοπωλείον της Ζινέττας, οι δύο άστυνομικοί εξηκολούθουν να φρουρούν νυσταλέοι.

— Όραία ιδέα και αυτή! έλεγεν ο ένας· να ξενυχτίσωμε απέξω από ένα μαγαζί όπου δέν υπάρχει κανείς!

— Τι τα θέλεις! άπεκρίθη ο άλλος. Αυτή εινε ή δουλειά μας.

Την ώραν εκείνην, ο Λουδοβίκος ΙΗ' έκοιμάτο μακαρίως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΡΟΒΙΝΣΩΝΟΣ ΚΡΟΥΣΟΥ

Εις τούς λόφους τούς υπερκειμένους των άνακτόρων του Αυτοκράτορος της Αυστρίας, εις το Σαινμπρύν, εύρίσκεται μικρά κοίλας χωριζόμενη έντελώς από τα πυκνά δένδρα της όδου της Βιέννης και από τας μεγάλας πεδιάδας του Δούναβειος. Έκει υπήρχεν οικίοςκος έλθετικού ή μάλλον τυρολικού ρυθμού, τον όποιον οι κάτοικοι των άνακτόρων ώνόμαζαν Τυρόλερ-Χάουζ.

Εις αυτό το έξοχικόν μέρος επανευρίσκονταν τον φίλον μας Τιάκρον, τον Βασίλέα της Ρώμης, την κυρίαν Μοντεσιού και μερικούς υπηρέτας. Η παιδαγωγός, καθισμένη εις την σκιάν, μ' ένα βιβλίον

εις το χέρι, συλλογίζεται βεβαίως την Γαλλίαν, το Παρίσι, ένῳ συγχρόνως επιβλέπει τα παιγνίδια του μικρού Ναπολέοντος.

Χάρις εις τον Τιάκρον, ήσαν τόσον διασκεδαστικά αυτά τα παιγνίδια!

Ο νεαρός βοημός, άφού έμεινεν όλίγας έβδομάδας εις τούς σταύλους, υπό τας διαταγὰς του κακού εκείνου Φράντε, ήλθεν εις την Βιέννην ως άμαξηλάτης μετά της λοιπής συνοδείας, ένήργησε δε τόσον καλά, ώστε μόλις έφθασαν εις το Σαινμπρύν, άνέλαβε πάλιν τα παλαιά του καθήκοντα πλησίον του βασιλέως της Ρώμης. Εις τούτο τον έδοθήσε βεβαίως και ή κυρία Μοντεσιού, ή όποία είχεν άπαιτησῇ ν' άποδώσουν εις τον μαθητήν της τον άλλοτε συμπαικτην του.

Ο φίλος της Ζινέττας έτήρει, βλέπετε, πιστώς τον όρκον που είχε δώσῃ εις τον Αυτοκράτορα. Δέν έγκατέλειψε τον Βασίλέα της Ρώμης.

Κανείς άλλως τε, εις την αὐλήν του Αυτοκράτορος της Αυστρίας, δέν έσκέφθη να ζητήσῃ την άπομάκρυνσιν του Τιάρκου. Ο καλός Βοημός, ο όποιος δέν ήτο ούτε καν Γάλλος, καμμίαν δυσπιστίαν δέν ένέπνεεν εις τον πρίγκιπα

Μέττερνιχ, και ένῳ καθημερινῶς έξαπαστέλλοντο εις την Γαλλίαν οι πιστοί, οι όποιοι είχαν συνοδεύσῃ τον υιόν του Ναπολέοντος, ο πρώην ακόλουθος άπειναντίας έχαιρε της άπολύτου έμπιστοσύνης των Αυστριακών.

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ Κ' Η ΛΕΥΚΑ

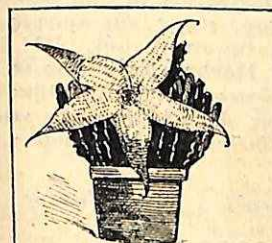
Τον πλάτανο νερό τον τρέφει
τρεχούμενο κ' από τα νέφη.
Καθάριο της πηγής νερό
για να ποτίξῃς, κύλα,
τον πλάτανο τον ίσπερό
με τα πλατειά του φύλλα.

Τη λεύκα άγέρας τήνε κάνει
πιό φουντωτή κ' άπ' το πλατάνι.
'Αγέρα, φύσαγε άπαλά,
το φύσημά σου άξίζει,
πρώτη άπ' τα δένδρα τα ψηλά,
τη λεύκα να δροσίξῃ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

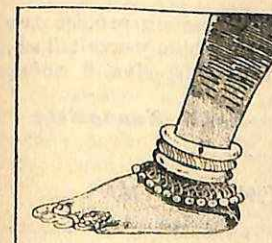
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Σπάνιον φυτόν

Το σπάνιον αυτό φυτόν εύρίσκεται εις το Πάρκον 'Αλεξάνδρας του Μάντζεστερ ('Αγγλία). Εινε από τα φυτά εκείνα, τα όποια δέν άνθίζουν κατ' έτος, αλλά κατά μακράς έτών περιόδους. Αυτό το ωραίον άνθος που βλέπετε εις την εικόνα, εινε το πρώτον που κάμνει το φυτόν ύστερ' από είκοσι έτη που υπάρχει εις το Πάρκον 'Αλεξάνδρας. Όταν θάνθισῃ και πάλιν, οι σημερινοί νέοι θα εινε γέροντες!...

Πολύτιμον πόδι

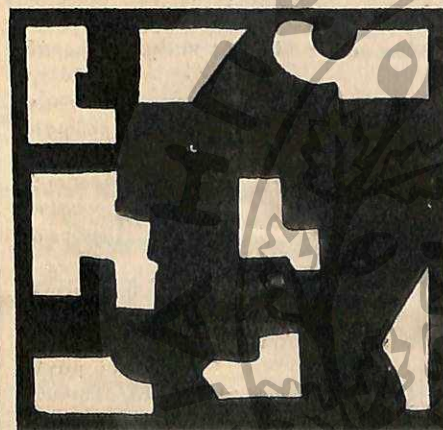

Το πόδι, το όποιον εικονίζεται άπάναντι, άνήκει εις μίαν κυρίαν της ύψηλής άριστοκρατίας... των 'Ινδιών.

Αί κομψαί 'Ινδαί, βλέπετε, δέν άρκούνται να φορούν κοσμήματα εις ταυτιά, εις τον λαιμόν,

εις τα χέρια, εις την όσφύν. Στολίζουν άκόμη με δακτυλίδια και τα δάκτυλα των ποδών, και φορούν βραχιόλια και εις τούς αστραγάλους. Οι πολύτιμοι λίθοι, οι όποιοι υπάρχουν εις τα κοσμήματα του βαρβάρου αυτού ποδιού, άξίζουν όλόκληρον εκατομμύριον!

Παίγνιον

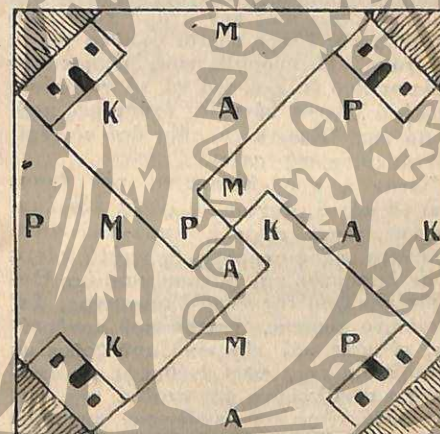

Να συναρμολογηθούν τα όκτώ αυτά λευκά τεμάχια επί μαύρου επιπέδου, ώστε ναποτελεσθῇ εις άριθμόν μαύρος επί επιπέδου λευκού.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή άναγνώστης της Διαπλάσεως, από τας 'Αθήνας, τας 'Επαρχίας και το 'Εξωτερικόν, είμπορεί να στείλῃ την λύσιν του άνω Παίγ-

νίου εις το γραφείον μας (38, όδός Ευριπίδου), συνοδεύων την άποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα όλων των λύτών θα δημοσιευθούν. Άναλόγως δε του ποσού το όποιον θαποτελεσθῇ από τα δεκάλεπτα, θα έγγραφώμεν και πάλιν διά κλήρον μερικούς λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν, τον πρώτον κληρωθόμενον δι' έν έτος, τούς δε λοιπούς δι' εξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Εάν κληρωθῇ συνδρομητής, ή συνδρομή του θα παραταθῇ).

Λύσις του Προβλήματος του 40ού φυλλαδίου

Ίδου πώς θα διαιρεθῇ ο άγρός εις τέσσαρα ίσα και όμοια μέρη, ώστε έκάστη οίκία να έγῃ εις το μερίδιόν της τέσσαρα διάφορα δένδρα.

